

குந்து

13

பரிமாற்றம் !

காணிக்கை: ரூ. 2/- இலாடை - அக்டோபர் 1987 ● 503, பிரதான விதி, சாய்ந்தமருது-01

எங்கும் சமாதானப்
எல்லோரிடத்தும் நிப்பதி
என்னோம் நிலைத்துநிற்க
ஏற்றதுவாய் தீர்வொன்று
எடுத்தெழுதிக் கையொப்ப

பேச்சு
முச்சு
மாச்சு!

இருட்டினிலே வாழ்ந்திருந்தார்
இருந்ததுவா நீதிமன்னில்
இயக்கங்கள் படைத்துவிட்டார்
இலக்குடனே மோதிவந்தார்
சமூம் வந்தது நாட்டில்

இங்கு
எங்கு?
பங்கு?

வீதியிலே தடைகளினியும்
வெருண்டோடும் பயமதுவும்
வழிபிறந்தது; பிரபாகரன்
வாழியவே என்றேது
வாகனங்களின் ஊர்வலங்கள்

இல்லை
இல்லை
கொள்ளை

ராவணனவன் அரசாண்டான்
ராமன்தான் புகுந்துவிட்டான்
ரிச்சர்ட்டு ஆட்சிதனில்
ராஜீவவர் புகுந்துவிட்டார்
ரத்தினபுரிக் கிக்குதிதான்

அன்று
வென்று
என்றும்?

இலங்கேஸ்வரன் ஆண்டால்தான்
இந்துஸ்தான் ஆண்டால்தான்
இஸ்லாமியர் நலம்காத்திட
இல்லையெத் தீர்வொன்றும்
சமானே உண்கதிதா

என்ன
என்ன
என்ன?

இஸ்லாமியர் நலன்கருதும்
இப்போதே அவசியமாய்த்
இல்லையேல் ஒருமித்தே
இன்னல்கள் சீரட்டிடவே
இன்னேர் ஜிலாத் புறப்படத்

சேவை
தேவை
தேவை!
(ஆ-ர)

சிரு ‘சங்ராத்தவால்’
வேதனை!

பேசும் -
நீ எப்போதும்
ஏனாக்கு
யாரிபாகத்தான் இருக்கிறும்.

●

தீவுத்தை தொட்ட
பார்க்கவேயாடு
பாதையில் பயணமாகும்
உங் பாதக்களின் ஒலையால்
‘ஐஹங்கரத்’ திலிருந்து
‘பிரதெளவுக்கு’ என்னை
இடமாற்றம் செய்யும்.

●

அறுபது தாள்
அரசியல் கொப்பி
அட்டையோடு மாத்திரம் தான்
தோழமை கொண்டாடுகிறது
என்
ஈகாசிகளைப் பார்த்தாவது
உங் முகவரியின்
‘கன்பு’ இரங்காதா?

●

ஒடு வேளை
‘ஆஃப்ரத்’ து சோதனை
இப்படித்தான் இருக்குமோ?
‘ஸபு’கு இதயம்
பிரிமானிட கொடுக்கும்
நேரம் வந்தவிட்டது.
வைப்பியாக
‘விராத்தல் மூலத்தினை
என் வாழ்க்கை
கடக்கப் போகிறது.
உங் பதில் பட்டோலை
என் எந்தக் கையில்?

● ஏ. எம். எம். நவாரீ

? ! ÷ “.....”

வெள்ளிகளில் ‘தல்பீஹாம்’
இரவுகளில் ‘தராலீஹாம்’
நோன்பைப் பறைசார்றற்
பெருநாளை முன்னிட்டு
விசேஷ சினிமாப் படம்
திரையிடப்படும்.

கண்ணூடிப் புடவைகளில்
ஊர்வலம் போகும்
நங்கையரைக் கண்டு
தொட்டிழங்கும் ரவிக்கும்
தாடிகள் கூட.....

பிறக்கும் போதும்
‘மெவின்கண்’களுடன் பிறக்க
ஆசைப்படும்
பாப்பாக்கள் கூட
புரட்சி பேசும்
சின்னக் குழந்தைகள்
பளிங்குக் குண்டுகளைக் கண்டு
பரிசுகிக்கிறார்கள்.
அவர்களின் விளையாட்டோ
இரும்புச் சன்னங்களோடுதான்

இதனால், அன்பரே!
உணக்கான சிதனமாக
என்னிடமிருப்பவை
துப்பாக்கி ரவைகளும்
உறுதி பூரீ மன வாகனமும்
தான்

● மஸ்ரு ஏ. மஜீட்

அடுதை ‘தூது’ இதழ் நான்காம் ஆண்
டுப் பூர்க்கி மலராக இன்ஸா அல்
லாற்று வெளிவரும். உங்கள் தரமிக்க
கவிதைகள் விரைவாக வேண்டப்
படுகின்றன.

நமோ... நமோ...
விடுதலைப் புலிகள்!

பாதி மாங்காய் வேண்டி
காத்தி தூக்கிய கணங்கள்...
போதி மரம் வீழ்த்த
போதித்த உபதேசங்கள்...
களப்படவி வீரரின்
சாகலைக் கதைகளால்
சின்ன மஸ்களில் ஊன்றிய
வீர முகாகள்...
மெதுவாய்... கருசி.....

தத்து எடுத்தவளின்
வித்துவத் தனத்தால்
ஐந்து வருட
இரத்த காலமும்
மெத்தனமாய் போய்...
எடுத்த கத்திகளால்...
கைகளையே அறுத்து...

எல்லாப் பக்கமும்
கொத்தி இழுபட்ட மாங்காய்
பியந்தது பாதி...
எஞ்சியது பாதியாய்...

மறுபடி
வாளேந்திய சிங்கம்
வானுயரப் பறக்க
சோழனின் கொடி மட்டும்
சோகமாய் அழுது...

தோழனே...
தலைமுறை தலைமுறையாக
கேட்டு வந்த
அதே —
தேசிய கீதம் ஒவிக்கும்
மறுபடியும்!

● என். ஏ. தீரன்

ஐஹங்கரத் பிரவேசம்

ஐன்னத்திலிருந்து
ஐஹங்கரத்திற்கு எம்
சீதீவிச் சமூகம்
கடவுச் சீட்டொன்றினைக்
களவெடுத்துக் கொண்டது.
எனவே - அது
கொள்கை என்று எதனையும்
கவனிக்கவில்லை.

இதனால்
அடையாள அட்டையை
இழந்தும்
குடியியல் உரிமையை
குருடாக்கிக் கொண்டும்
ஐஹங்கரத்திற்கே
உரியவர்களென்று
தன்னைத் தானே
பிரகடணம் செய்துகொண்டத

இங்கே
நிலைத்தவர்கள் கைகளை
நிறைத்துக் கொண்டனர்.
கதைக்கத் தெரிந்தோர்
கடவுளாய்த் தெரிய(?)
வட்டி வயிற்கர்களோ
வைரவர்களானார்கள்!

இன்னேரு
ஐ ஹிலியக் குழந்தையின்
பிறப்பிற்காகவும்
ஐஹங்கரத்பிரவேசத்திற்குமாய்
பிரார்த்தனை செய்கிறார்கள்.

இந்த இருளைக் கிழித்து
ஒளி கொடுத்து
தன்னை எரிக்கும்
மெழுகுவர்த்திகளை
பிறப்புகளுக்காக
இப் பேஞ்சோ
மௌனமாய் அழும்!

● எஸ். அலவி ஷரீப்ளன்

இனியென்ன....

கையெழுத்த சிவிட்டது
தூக்கப் போகலாம்.

வருடந்தவாறு ஜூலை வில்
குட்டி னியை தங்கிய
சுவர்கள் இனி
வெறுசிட்டுக் கிடக்கட்டும்.
சயணைட்டுக் குப்பிகளுக்கு
கழுத்துகள்
பிரியாவிடை சொல்லட்டும்
பாரிச்கும் துவக்குகளையும்
கொடுத்துவிடுவோம்.

களப்பவி வீரர்களின்
கனவுகளைப்பற்றிநமக்கென்ன?
மொத்தமரக

இரு சிலைவத்தால் சரி!
இருபத்தையாயிரம்
உயிர்களை விற்று
இந்தக் குடிசையை
வாங்கினேன்.

என்ன அழகாக இருக்கிறது
எல்லோரும் குடியிருப்போம்
என்றாலும்
'காக்கா'வுக்குத்

தாழ்வாரத்தில்
இரு சின்ன இடம்
கொடுப்போம்
அது கரையும் போதில்
எழுந்து துரத்துவோம்.

குப்புற விழவேயில்லை
மீசையில் மண்ணும் இல்லை.
இனியென்ன....
தூங்கப் போவோம்!

இது வைக்கூ பக்கம்

என் மடிச்குள்
நிலவு தூங்கியது
ஓ... காதவி!

சுதந்திரம் இருந்தால்
அரைக்கிலோ தாங்களை
ரத்தும் விற்பனைகில்லை.

மைந்தன்

பூவா? சலையா? சுண்டிவிட-
கீழ் விழுப்பில்லை நாணயம்
ஓ... நிலவு!

விழிகளுக்குள் தேடினேன்
இதயத்துன் கிடந்தது
காதல்!

364 சேலைகள் உரியப்பட்டும்
கண்ணன் வரவில்லை,
ஓ... கலன்டார்!

ஒற்றை முலை ஏரித்தது
மற்ற முலை குளிரா?
சே... நிலவு!

11-59 க்கு இருந்தது.
12-00 க்கு காணவில்லை.
12-01 க்கு இருந்தது.
ஓ... பெரிய முள்! பாதா

இரத்தம் நின்றது
ஆனால் உயிர் வந்தது.
ஜூலை 29!

ஒசைப்படாது திருடினேம்
ஒலியிட்டது முத்து.
ஓ... குழந்தை! சமன்

'வைக்கூ கவிதைகளுக்கு
தலைப்பு இடுதல் அவற்றின்
'சல்பெண்ணை' உடைக்கக்
கூடும்'

வி. ஆண்தன்

இரவுச் சூரியன்

'அடோ.. முஸ்லிம் கொட்டியா'
'எடே காக்கா!'

என்ற
துப்பாக்கிகளின் வார்த்தைகளை
சுதந்திரமாகச்

குறையாடிக் கொள்ளும்,
இந்த தேசத்தின்
ஒவ்வொரு தினங்களும்
பகலையும் இரவுகளையும்
வளிச்சமாக்கும்!

மானுட மனசுகளை
ஒன்றுப்படுத்திய
இந்த தேசத்தின்
தினசரியின்
புறக்கோட்டையின்
அவலக் குரல்கள்
இந்தத் தேசத்தின்
இனப் பஞ்சத்தை போக்க
அரசு மரத்தின்
பழுத்த இலைகளும்
இன்னும் இங்கு உதிரும்.

புக்த பிரானும்
இரு நகர ஊர்வலத்தோடு
எங்கள்
காணிக்குள் ஆக்கிரமித்த
இந்த
சிங்களத் தீவில்தான்
இன்னும் நிறைய
சமாதான ஊர்வலங்கள்
இருக்கின்றன.

இங்கு சனங்களுக்கு
எல்லாம் இருக்கிறது
இதனால்தான் இங்கு
இரவுல்
சூரியனும் இருக்கிறது.

நான்
இரு சிறுபான்மை

சத்தியமாக,
எனது தேசம் சிறிலங்காதான்.

எனக்கும்
அடையான அட்டை உண்டு.
அதில் —
அணிவகுக்கும் எண்கள்
'V'யோடுதான் பூர்த்தியாகிறது
பல வர்ஷங்களுக்கும்
சிறைப்பட்டிருக்கும்
வாளேந்திய சிங்கம்தான்
என் தேசத்தின் கொடி.

காட்டுக் கோழியை
நான் பார்த்ததில்லை.
ஆனால்
எனது நாட்டின்
தேசிய பறவை என்பது
ஞாபகத்தில் உண்டு.

"நமோ நமோ தாயே..."
பாடசாலை நாட்களில்
பாடியிருக்கிறேன்.
இனபரிசோதனை நிலையங்களில்
'ஓயா மரக்கல மினுக்'
'வொக்கு கொட்டியா'
ஒவிபரப்பாகும்

வார்த்தைகளால்
இரு பிரகடனத்தின் விளிப்பில்
மனசு
தேசியத்தை நோக்கி
வேட்டுக்களை தீர்க்கும்!

● ஏ. எம். எம். நல்லீர்

சிறகு முற்றியிருக்கிறது.

கொஞ்சம் சதையும்

வைத்திருக்கிறதுதான்.

நீ தந்த நெல்லும் அரிசியும்
இரைப்பைக்குள் இன்னும்
நிரப்பமாய் உள்ளன.

பாலும், தேனும்
நீ பருத் தந்துமுள்ளாய்

தாயின் பெயரைப்

பதிந்து வைத்துள்ளேன்.

அவள் இன்னும்

தேடிக் கொண்டிருப்பாளா?

உன் கைகள்

உள் நுழைந்த அங்கே

கூட்டில்...

மகனுக்காய் தன் சிறகுகளை

கழற்றி வைத்துப் பின் —

ஆவி துறந்திருப்பாள்.

அவளுடலை

மண் திண்றிருக்காது.

‘அனுமதியேன்?’

முறுக்கேறிய சிறகுகளை

முற்றுக அசைத்து

கை தட்டி

‘விர்’ரென்று மேலெழும்ப

பின் வருவேண்டான்

நன்றி சொல்ல

வேறோர் வடிவில்!

● காதோரம் பார்த்ததீ
விந்து தூகின் மீது பரி
தாபமாக இருக்கிறது. இவ்வ
வை கஸ்டப் ட்டும் இதை ஒங்கள்
வேலை மினக்கெட்டு நடத்திக்
கொண்டிருக்கத்தான் வேண்டுமா?

(முபினு காதர், தர்ஹாநகர்)

● என்ன தான் புத்திசாலித்
தனமாக காரணங்கள்
சொன்ன போதிலும் குறிப்
பிட்ட ஒரு சிலரின் ஆதிக்கத்
துள் தூது இருப்பது உண்மையே.

(இரா. முருகவேள்

கிளிநொச்சி,)

● காணிக்கை ரூ. 3/- என்று
இருக்கிறது. பணம் அனுப்பப் பார்த்திலையே...

(பாரதிப்பியா, சம்மாந்துறை.)

● Also from the Eastern region
comes a double number of
a periodical called “THOOTHU”
this is a new poetry Magazine
.....
Remarkable effective contemporary poems, mainly by Muslim Youths are found in this collection.

● எச். ஏ. அவீஸ்

(The Island, 27th May 1937)

● தூது: இலக்கியத் தூதே இலட்சியத் தூது. ● வெளியீடு:
கல்முண் புகலம் ● ஆசிரியர்: ஆர் எம். நெளஸ்த (என். ஏ.
திரலை) ● வெளியிடுபவர்: எம். ஐ. மண்ணமர் ● நிர்வாக
ஆசிரியர்: எஸ். எம். எம். ரூபீக் ● டத்து கத்தோலிக்க அச்சகம்
(படைப்புச் சிசுக்குஞ்கு உரிமைச் சட்டகைளை அணிவித்தோரே
பொறுப்பு; பத்திரிகையல்ல)